तत्रत्रिरात्रमुपवासेनप्रतीक्षितोऽपिसिंधुर्यदानोपस्थितः तदायस्यरोषविभ्रमेणक्रोधलीलया विवृत्तोयःकटाक्षः तस्यपातेनसंभ्रांतानक्रामकरा यस्मिन् भयेनगीर्णःग्रस्तः स्तंभितोघोषोयेनसः सिंधुः एतद्वक्ष्यमाणंबभाषे अर्हणमर्घादिकं रूपीमूर्तिमान् ॥ १३ ॥ भाषणमेवाहनत्वामितिद्वा भ्याम् एतावत्पर्यंतंनुनिश्चितं त्वांनविदामनजानीमइत्यर्थः इदानींतुज्ञातोऽसीत्याह यदितिपृथक्पदंयस्येत्यर्थः यद्वशेभ्यः सत्वादिभ्यः सुरगणाद योभवंतिसभवानिति ॥ १४ ॥ कामंयथेच्छंजलमाक्रम्यप्रयाहि अवमेहंपुरीषप्रायं त्रैलोक्यंरावयतिआक्रंदयतीतितथातंजहि हेवीरयद्यपि तवजलंप्रतिबंधकंनभवतितथाऽपीहसेतुंबध्नीहि तर्हिकिमर्थम् तेयशसोविस्ताराय तदेवाह यंसेतुमुपेत्यदुष्करंकर्मावेक्ष्य त्वद्यशोगास्यंतिभूपास्त

यद्रोषविभ्रमविवृत्तकटाक्षपातसंभ्रांतनक्रमकरोभयगीर्णघोषः ॥ सिंधुःशिरस्यर्हणंपरिगृह्यरूपीपादारविं दमुपगम्यबभाषएतत् ॥ १३ ॥ नत्वावयंजडधियोनुविदामभूमन्कूटस्थमादिपुरुषंजगतामधीशम् ॥ यत्स त्त्वतःसुरगणारजसःप्रजेशामन्योश्चभूतपतयःसभवान्गुणेशः ॥ १४ ॥ कामंप्रयाहिजहिविश्रवसोऽवमेहं त्रैलोक्यरावणमवाप्नुहिवीरपत्नीम् ॥ बध्नीहिसेतुमिहतेयशसोवितत्यैगायंतिदिग्विजयिनोयमुपेत्यभूपाः ॥ १५ ॥ बध्वोदधौरघुपतिर्विविधाद्रिकूटैःसेतुंकपींद्रकरकंपितभूरुहांगैः ॥ सुग्रीवनीलहनुमत्प्रमुखैरनीकैर्लं कांविभीषणदृशाविशदग्रदग्धाम् ॥ १६ ॥ सावानरेंद्रबलरुद्धविहारकोष्ठश्रीद्वारगोपुरसदोवलभीविटंका ॥ निर्भज्यमानधिषणध्वजहेमकुंभशृंगाटकागजकुलैर्ह्रदिनीवघूर्णा ॥ १७ ॥

म् ॥ १५ ॥ तद्वाक्यमभिनंद्ययत्कृतंतदाह बध्वेति विविधैरद्रीणांकूटैःशृंगैः सेतुंबध्वा अग्रेसीतान्वेषणेहनुमतैवदग्धांलंकामाविशत् कथंभूतैः शृंगैः कपींद्राणांकरैःकंपितानि भूरुहाणामंगानिशाखादीनियेषुतैः बिभीषणदृशाबुध्वा कैःसहाविशत् सुग्रीवादयःप्रमुखायेषांतैरनीकैः ॥ १६ ॥ ततश्चसालंकाघूर्णाप्रचलिताबभूव कथंभूता वानरेंद्राणांबलैरुद्धाविहारादयोयस्याम् निर्भज्यमानाधिषणादयोयस्यांसा तत्रविहारःक्रीडास्था नं कोष्ठंधान्यागारादि श्रीःकोशः द्वारंगृहादीनां गोपुरंपुरद्वारं सदःसभा वलभीप्रासादादिपुरोभागच्छादिनी विटंकः कपोतपालिका धिषणंवेदि कादि शृंगाटकंचतुष्पथम् ॥ १७ ॥